

fordi disse Forelæsninger frekventeres af de unge Mænd, der ville underkaste sig Landinspekturerexamen. Forsaavidt det endvidere i den meddelte Plan er angivet, at de paatænkte 100 Rd. for hver af dem tillige skulde indeholde en Godtgjørelse for disse Mænds Uleilighed ved at afholde Examen, maa det erindres, at de, som underkaste sig Examen, have at erlægge et Gebyr, hvoraf et Bederlag for disse Mænds paa Exomens Afholdelse anvendte Tid kan tages. Ligeledes kan Udvalget ei heller erkjende Rigtigheden af, at anlægge et Bibliothek for denne Underviisning i Hovedstaden, som alt saa rigeligen er forsynet med Bibliotheker, hvorimod Udvalget erkjender Nødvendigheden af, at der anskaffes de til Landmaaling og Nivellering fornødne Instrumenter.

Med Hensyn til Landvæsens-Institutet paa Haraldslund har man gennem Forespørgsel hos Ministeriet bragt i Erfaring, at dette Institut er bestemt til at ophæves førstkommende første Mai, men at Ministeriet har paatænt, at anvende den dertil forlangte Sum 1500 Rd. til Drettelsen af et lignende Institut paa en større Gaard i Jylland. Udvalget indstiller, at denne Sum bevilges for næste Aar, men udtaler tillige, at Understøttelsen for Fremtiden bør bortfalde, hvis ikke Communer eller private Selskaber yde lignende Bidrag til Institutet.

Med Hensyn til de øvrige Summer antager Udvalget, at flere Indskrænkninger kunne finde Sted, og at der findes Poster derimellem, som uden Skade for Formaålet kunne udgaae.

Dvereenstemmende med alt Anførte indstiller Udvalgets Fleertal derfor, at den fordrrede Sum af 15,000 Rd. nedsættes med 1000 Rd., saa at istedetfor 15,000 Rd. sættes 14,000 Rd.

Naar Udvalgets Fleertal er kommet til det Resultat, at foreslaae denne Nedsættelse, er det ingenlunde grundet i den Anskuelse, at 15,000 Rd. er et for et saa vigtigt Diemed upassende stort Beløb, men fordi det tvivler om Hensigtsmæssigheden af flere af de specielt angivne Anvendelser. Udvalget erkjender, at der er filllet Ministeriet

en vanskelig Opgave i, paa den hensigtsmæssigste Maade at anvende det til Landvæsens Fremme bevilgede Beløb, og at det ei er let at opstille nogen bestemt Regel for denne Anvendelse. Imidlertid antager dog Udvalget, at Ministeriet i denne Henseende vilde gaae sikkrere, naar det i Almindelighed ei understøttede enkelte Mænds Foretagender, og i intet Tilfælde paatog sig, at bære den hele Risiko ved noget Foretagende, men derimod indskrænkede sin Understøttelse til de Tilfælde, hvor en Forening af flere tilstræffelig paalidelige Mænd erklærede, at ville anvende en bestemt angiven Summa, for derved at fremkalde et for Landvæsnet gavnligt Foretagende, ikke for deres personlige Fordeel, men for at stifte Gavn. Udvalget antager, at Ministeriet, ved at tilslige saadanne Foreninger en i Forhold til det af dem selv tilskudte Beløb afsættet Understøttelse, vilde have en nu ofte savnet Garanti ei alene for Foretagendets Hensigtsmæssighed, men ogsaa for den efter Omstændighederne bedst mulige Bestyrelse.

8) A. p. Til Sandflugts Dæmpning er fordret 2000 Rd. mere end ved sidste Finantslov bevilget, nemlig i Aar 19,000 Rd. Den Sum er fremkommet ved Sammenlægning af samtlige Pengebeløb af de til Ministeriet fra Sandflugtscommisfairerne indkomne Dverslag. Ved nærmere at gienemgaae disse Dverslag, har Udvalget overtydet sig om, at ingen foreløbig Revision har fundet Sted i Ministeriet, men at samtlige Dverslagssummer uden Forandring ere optagne i Ministeriets Budget. Udvalget maa ansee denne Fremgangsmaade for uhenigtsmæssig. Ved at gienemgaae de enkelte Dverslag, som findes i Underbilagene, har man vel fundet flere af dem affattede med Nøtagtighed og overeenstemmende med de i Loven af 26de Marts 1852 indeholdte Regler, men ved mange er dette ingenlunde Tilfældet. Som saadanne Mangler skal man anføre, at flere af dem ei have været forelagte Amtsrædene, at oftere $\frac{2}{3}$ af Arbejdsprisen ja undertiden den hele Arbejdspris er ført Statskassen til Last, istedetfor $\frac{3}{5}$, at urimeligen høit anslaaede Diæter, Rejseomkostninger og Gratificationer